

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: KRÆN DEJLER.

Citation: Aakjær, Jeppe: "KRÆN DEJLER.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid68589/facsimile.pdf>
(tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

NYTAAAR.

D ER brager et Skud for min Forstuedør,
Raketter gaar op imod Maanen;
„godt Nytaar“ frempulser af rygende Rør,
saa Kvinder er nær ved en Daanen,
og Bonden han bakker sin bedste Tobak,
og Barnet omfingrer den ny Almanak,
der peger paa Stjærnernes Veje.

Og Oldingen sidder saa vissen og from
i Sivsko i Kakkellovnskrogen;
han mumler en Salme om Død og om Dom
og lægger et Mærke i Bogen.
Saa stirrer han ind i sin Oldingesjæl
og frem imod Gravens de sortstrøgne Fjæl,
mens Minderne tættes til Taarer.

Thi Tusind skal fødes og Tusinder dø
i Aaret, der blussende stiger,
og Fremtid skal gro af Forgangenheds Frø,
mens Orm under Barken sig sniger.
Og styrter end Stormen vor Stamme i Støv,
der knoppes vel andre med Krone og Løv
til Fryd for de stræbende Slægter.

²⁶/₁₀ 1911.

KRÆN DEJLER.

K RÆN Dejler kjører hans Tørv i Land:
hop, hop, hop, for en Hywl i Gras!
Paa Læset højt, bag sit Studespand
der kraaner med Pisken den Dejler.

en *Hywl* i *Gras*, et *Hjul* i *Smadler*; *kraaner*, krør sig.

Og Studen vralter saa tang og tam ---
hop — hop — hop, for en Hywl i Gras!
og Solen leger i Mosens Dam
og dikler i Nakken Kræn Dejler.

Men Hvepsen sad under Brinken gjermt ---
hop --- hop --- hop, for en Hywl i Gras!
der havde fornylig sin Bas han stemt
til Studedans for Kræn Dejler.

Et Pist, et Pust og et Øjeblik:
hop — hop — hop, for en Hywl i Gras!
saa brummed han frem under fuld Musik,
saa Skrækken krøb over Kræn Dejler.

Brat løfter Studen sin Hale fin:
hop — hop — hop, for en Hywl i Gras!
selv Kusken letter en Kjende sin;
nu bliver den hjamsk for Kræn Dejler!

De Hjelmede springer i Hjum og Trav:
hop — hop — hop, for en Hywl i Gras!
og Vognen jamrer af fire Nav:
„Nu skjønner æ Stud' for Kræn Dejler!“

En Lundstik løsned, en Kinding brast:
hop — hop — hop, for en Hywl i Gras!
mens Skuden slingred med Skrog og Last
i Søgang under Kræn Dejler.

Først sprang da Tejnen mod Himlen op:
hop — hop — hop, for en Hywl i Gras!
saa flygted Tørven i samlet Trop,
paa Skravpinden hang kun den Dejler.

dikler, kildrer; *hjamsk*, flov; *de hjelmede* (Stude), med en hvit Teg-
nag paa Hovedet; *skjønner*, løser løbsk; *Kinding*, den Ashuing, hvert
Vognstangen sidder; *Tejnen*, Madsken; *Skravpinden*, en af de fire Pinde
i hver af *Skrænets* eller *Vognkrænsens* Hjørner.

Hvor Tusden kravler med slinet Ryg,
hop — hop — hop, for en Hyvl i Gras!
der røndte de Stude sig selv i Syk,
saa Blevret stod om Kræn Dejler.

Hør slap ham Hvepsen, den vilde Gjæst,
hop — hop — hop med en Hyvl i Gras!
saa Heldet redded den sidste Rest
af Vogn og Skrav og Kræn Dejler.
Sommeren 1911.

H. F. FEILBERG.

SAA do blæw føj her mødt i Høst
meil aall Guds gued Gawer,
og fæk dérfræ den skjønne Lyst
aa sammel Nieg i Trawer!

Den Stak, do saatt paa Jyllands Towt
med Nieg fræ *Slett* te *Slien*,
vil fyld wal paa wor Muers Lowt,
og der er Drywsei i'en.
4/8 1911.

ENSOM.

I Landet, hvor Turnipsen bovner
med svulmende Rod og Blad,
der fik jeg af Venskab saa slag en Høst,
men Guds Velsignels' af Had.

Og Hadet frisker paa Galden,
og Turnips er god for Ko,
men *Venner* er som den kjære Sol.
Nu rejste de sidste to!

12/10 1911.

i Syk, i Dynd.